

Magyar királynőkről szól e kötetben máig kiadatlan, csak 1913-ban, a Századok legendáiban megjelent írás: Károly Róbert harmadik feleségéről, Erzsébetről, Gizelláról, Árpádházi Szent Erzsébetről, Boldog Margitról. Sokat olvasott, kutatott e témában a romantikus Krúdy, sőt azzal is eljátszott, hogy szerelmes egyik-másik fejedelmi hölgybe, így Habsburg Máriába, a balszerencsés II. Lajos özvegyébe. Számos elbeszélést és regényt szentel emlékének (Három király). Természetesen más asszonyok is érdekelték. Sok-sok írása közül említsünk meg néhányat: Juliskák Juliskája (Szendrey Júlia), A magyar George Sand (Vay Sarolta), Vay Sándor és Simli Mariska (írónök, kik férfiruhát viseltek), A primadonna (Pálmay Ilka), Mágnás Elza, az éj királynője, Pest rózsája, Pilis Róza. S hiányozhatnak-e rövid felsorolásunkból a szabolcsi Gaál, Zatureczky, s a józsefvárosi Csiribiri kisasszonyok?

De szép, érdekes kötet kerekedhetne nőkről szóló írásaiból!

Krúdy szinte valamennyi alakát, hősét élő személyekről mintázta. A három legjelentősebbet ismertem: „Késő Fánit” (Rezeda Kázmér szép élete), „Leonórát”, a nagyanyámat (A hét bagoly) és Zsuzsit, az édesanyámat. A legharmatosabb leányalakjait ő ihlette. Ő a Bukfenc Gyöngyvirágja, a Hét bagoly Áldáskája, a Rezeda Kázmér szép élete Tinije, az Asszonyságok díja Natáliája, s Az útitárs Eszténája.

Krúdy Gyula írásaiban és magánéletében is mindig a nők tisztelő lovagja volt.

KRÚDY ZSUZSA

(Itt köszönjük meg az író lányának, hogy átengedte lapunknak a közlés jogát.)